

אחידותו של התהליך, היא הצעד הראשון למיגור החוק, לתחייה ולהכרעה.

הדרך ההכרעה מתחילה באכנה, בחשיפת מקר רות'החולי. זוהי דרכם של הרופאים. כנגדם מת ייצבים השארלאטאים, רופאייהאליל המציעים סמיהרי געה מילוליים.

נחמות מדומות, תירוצים משכנעים, הפי כרים הבאים לבדום את האזעקה.

האם לא אמרו הזקנים ככל התקופות "אה, כשהיינו צעירים היה הכל אחרת..."

אולי האכזבה הגדולה אינה אלא תוצאת הגיל, נוסף טאלגיה ביולוגית של קשישים ללא אחיזה במציאות?

הסבר נוח. הסבר כוזב.

אך הניכור הנדיר אינו נחלת הוותיקים בלבד, להחמישית"ה שהגיעו לגיל העמידה. הניכור בולט בצורה חריפה ביותר אצל הצעיר רים ביותר, שדא ידעו כרה מציאות אחרת.

אם כן, שמה זוהי הסיבה? הרי הניכור של הצעיר רים הוא תופעה עולמית. אם אין זו תופעה ישראלית, הרי ברור שלא בנו האשם.

גם זהו אליבי נוח. נוח וכוזב.

ישנה תופעה עולמית, שהדיה מגיעים גם לארץ. ישנה התקוממות של הדור הצעיר בעולם המערבי, ואולי גם בעולם המזרחי.

אולם האם היא מסבירה את המתרחש אצל לנו, את התפרקות ערכינו המיוחסים, את התי רוקנות ליבנו הראומי, את השחתת מערכות המדינה שלא מלאי לה עדיין 25 שנה? האם אפשר להשוות את התנכרות הדור העשירי בי ארצות-הברית להתנכרות הדור הראשון שנייד במדינת ישראל?

ואולי קורה לנו מה שקרה כבר באמריקה, ומה שקר רה או עומד לקרות בארצות רבות אחרות: המשבר הגדול של התקופה, תוצאת "הלב השינוי" הטכנולוגי, או התפוצצות האוכלוסייה, או התמוטטות החיים בכרך צפוף-מיליונים, או התמוטטות המוסר המקובל, או התי רופפות הקשרים החברתיים והמישפחתיים.

מילים ארוכות ויפות. אפשר לדוש בהן, לכתוב עליהן מאמרים מלומדים, לערוך עליהן סימפוזיונים של פרופי סורים, בורגון סתום המפריח ערפילי חשיבות.

בוודאי, כל התהליכים העולמיים האלה אי גם פוסחים גם עלינו. הם מככירים את סימני ההיכר של מחלותינו. אבל הם לא יצרו אותן.

במידה שהשיעור והוסיפו לרעה — לא היתה זאת גזירת-שמים, אילו היה גופנו בריא, היינו דוחים את פלישת החיידקים הזרים ומתאימים את עצמנו לעידן החדש.

מה שקורה לנו, קורה לנו. מתוכנו הוא בא. זרק אנו יכולים לשנותו.

לא עדי דברים מופשטים באה הזעקה. לא על דברים המתרחשים אישם למעלה, או במרחקים.

ריקמת היינו היו מיומנים היא ההי דכת ומישחתת. רגעייהאור של יומנו הולכים ומתמעטים, רגעי הרוגו הולכים ורכים.

מן הרגע שאתה קם ועד הרגע שאתה שוכב לישון — כמה רגעיועם עוברים עליך — בקראך את עיתון-הביר קר, בלכתך ברחוב המזוהם, בנוסעך באוטובוס או במכו ריית הפרטית, בהביטך סביבך במקום-העבודה, בשלמך את מחיר המיצרכים, בחשבך את ערך שכרך, כיושבך בקולנוע, בהסתכלך בחיבת הטלוויזיה, בשומעך על התי לטות ממשלתך.

כמה רגעים שד ועם, של התקוממות חנוי קה, של שאיפה מדיכאת לקום ולעשות משהו אלים?

ואם אתה די מבוגר כדי להעיף מבט אחורה ולזכור את טיב הייר לפני שנים — טיב החיים ממש, על פרי טיהם, על הרגעים שמהם היו מורכבים — אתה חש שירדה איכות החיים, פשוטו כמשמעו.

אל תשלה את עצמך. אין זו נוסטאלגיה. זהו חשבון של אמת.

אינו מאמין שזוהי גזירת-שמים. אינו מאי מין שזה מוכרח להיות. אני מאמין שכל פרט יפרט מן התמונה הקודרת, שצוידרה כאן, ניתן רשינו.

העם עצמו אינו מושחת. ואם העם הוא בריא, ניתן להכריא את מסגרות לקומ, את איכות החיים של הפרט. בתנאי שיש נכונות לקום ולהיאבק, לשים קץ לאדישות הנוראה מול פני ההידרדרות הנוראה.

זעקו, ארקי-אחובה!

(בהמשך סידרה זו ינתח אורי אבנרי את התופעות שגרמו להשחתת איכות-החיים בישראל, וידון בדרכים לחיפוקן.)

החווה הכרוטאליםמקורר אצל רבים וטור כים, זו הפעם הראשונה, פסיקות לגבי העבר. האמנם קרה מה שקרה בעבר כפי שנאמר שקרה? האמנם קורה מה שקורה כיום זו הי פעם הראשונה? הספק מתחיל לפרסם, וזהרי עיל את שורשי תודעתנו הזאומית.

כאשר נפגע המוראק בשרשיו העמוקים ו התבוים ביותר, עלול הרעל להתפשט אל הערובה העיקרית של ביטחוננו הפיסי — הצבא.

אנו, שגדלנו במחתרות, שרכשנו בטיפוח דמנו את מניירת-היסוד של צה"ל, שהתגאינו בטוהר הנשק הי עברי, שהלכנו אחרי מפקדינו באש ובמים — האמונה המוחלטת בצדיקת עניינונו פעמה בלבנו.

היינו צבא של הגנה. ההגנה על הקיום הלאומי והי אישי הצדיקה בעינינו את מעשינו. גם כשהיו חמורים מאור-מאור.

כיום משמש צבא זה לא רק למשימות הגנתיות, אלא גם כחיל-כיבוש בחלקי-ארץ שבהם יושב עם אחר, משור לל זכויות וחסר חופש. הוא מנוצל כמכשיר בידי הי שילטון לנישול עם, ואולי ישמש מחר להרחקתו. רבים וטובים שומעים בלילה, בסתר ליבם, את הקול הדק של הספק. אחרים כבר הגיעו למסקנות המורות.

כל זה בעוד המדיחמה נמשכת, בעוד כל הפסקות מטינות את ציון עד עתידנו.

האם כל אלה הן תופעות נפרדות, בשטחים הרחוי קים זה מזה, שאין ביניהם קשר?

אני מאמין שכך התופעות האלה קשורות זו בזו, שכולן יחד הן חלק של תהליך אחד.

יש קשר בין הכיבוש מעבר לקו הירוק ובין ההתי נגדות מצידו זה. יש קשר בין השחתת מקורות-ההשראה המוסריים ובין יבוש המעיינות התרבותיים. יש קשר בין כיעור הארץ וכיעור החברה. יש קשר בין ניצול העבודה הערבית במושבים ובין היחס לעובדים העבריים. יש קשר בין פיתחת-רפיח ופיתחת-התיקוה. יש קשר בין הביריונות ברחובותינו ובין הביריונות כלפי הנוף. יש קשר בין פולחן השינאה כלפי זרים ובין התגברות השינאה בתוכנו.

הקמנו מדינה של אזרחים שוויוזכויות, וזו עמדה על נפשה וניצחה במילחמות-היגן. הניצחונות יצרו מדינה

העם יודע שאינו שותף להכרעות, שהכנסת הפכה חותמת-גומי, שההכרעות הגורליות ביותר, בהן תלויות חייו והיי מישפחתו, מתקבלות אישם, עלידי קבוצה זעירה של עסקנים מפלגתיים, גמדים רכובים על מכור גיות-יענק.

עם של בני-חורין הפך לעדר אדיש, המקבל כל דבר בציינתות אוטומטית, העונה אמן אחרי סיסמאות שטיי סת"המות, המתוזות עליו מן הטלוויזיה, הגימגומים הי עילגים של זקנה פרימיטיבית הופכים דברי-הכמה חיים, וההתחכמות האינסופיות של בעל הכאריזמה מתי קבלות כפיקחות פוליטית עילאית.

בניצוחה של עדת הגמדים המתנשאים מתמוטטים השירותים הציבוריים, חור הדואר לימי התורכים, גור ברת הוזהמה ברחובות, נסתמות הערים, נהרסת הארץ, גדלים הפערים החברתיים, מטופחת שיכבת-יעילות טפיי לית ומושחתת, מתרבים בתי-הסוהר, מייובאים זרים לעי שות את העבודה השחורה, ונסחטת טיפת-הזיעה האחי רונה מן האורח כדי לפרנס גולם ביוורקטי מיפלצתי.

במקדומימכר השאי בקרב עדת הגמדים נכפים חוקי כפייה דתיים על מי שמואס בהם. מפירי-שיבתה ובתי המישפט מופעלים כחוק כדי למנוע מעובדים להיאבק על שיפור תנאי-העבודה מידי מעבידים שהשילטון רוצה בקרם.

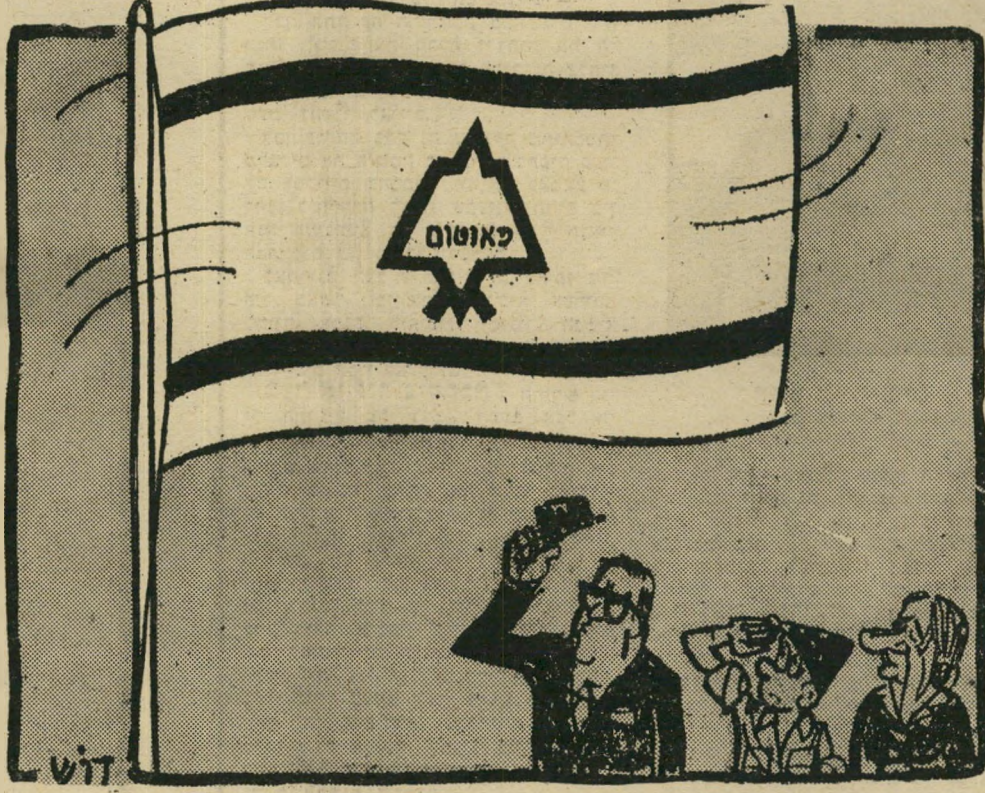
חוקי אישות, חוק המושבים, חוק איסור השביתות מצטרפים כחוליות לשרשרת, שי מטרתה לכבוך את האדם החופשי ולהפכו הצמית. החינוך בכתבי-הספר, בעזרת הטלי וויזיה השיטהטונית, ויצר עם של רכויטים.

ההשחתה הכללית מגיעה אל מקורות הי מוראק הראומי, אל מעיינות ההשראה המוסרית.

במשך שני דורות, ינקו היישוב והמדינה את כוחם המוסרי ואת תדמיתם הפנימית והחיצונית מן ההתייש בות העובדת, הקיבוץ, המושב, היו דוגמאות האידיאל המתגשם: חברה חופשית ללא כפייה וניצול, שותפות חופשית של בני-חורין העובדים מתוך הכרה.

היכן הם היום? במזכריות הקיבוצים מתקבלים כאורח-הכבוד "ראייי סים" מוכרי-אדם, קלגסי-עבודה המעבידים במכות נעי רים ונערות ערביים, תמורת שכר קבלני המשחלם לי "ראייס".

במושבים מנצלים מתנהלים-ביונסמנים, הדומים בכל למתנחלים של יורג'יניה ורודסיה, פליטים ערביים מרי

זהו דגלם כיום: קאריקטורה של דוש ב, מעריב

יש בה אדונים ועבדים, בעלי זכויותייתר, בעלי זכויות מקוצצות וחסרי-זכויות לגמרי.

האם פלא הוא שבמדינת בני-חורין גברה שימחת החיים והדוות-היצירה, וכי במדינת הכושבים והכבושים גוועת השימחה, פושטים הניכור והשינאה ואיי-שביעות הרצון המתמדת? הכנת הקשרים הסמויים האלה, הכנת

כי-חרב ומוכיר-עב, אלמנות ויתומים העובדים עבודת פרך בשכר-רעב. כל זה על "אדמת-הלאום" המקודשת, שנלקחה ממישפחות אותם פליטים.

ההתיישבות, שעליה היתה גאוותנו, שהאירה בווהר אורה את נעורינו, הפכה ל"התנחלות", המבוצעת בכוח גם, תוך נישול והפקעה וגירוש, תחת הדגלים החשוכים של דת לאומנית.